

KAPELAN (13) *sb m*

k- (10), c- (3); -ll- (10), -l- (3).

Pierwsze a oraz e jasne, drugie a pochylone.

sg N kapelân (2). ◇ G kapelâna (3). ◇ A kapelâna (1). ◇ G a. A kapelâna (1). ◇ L kapelânie (2). ◇ pl N kapelânowie (1). ◇ G kapelân(o)w (1). ◇ D kapelân(o)m (2).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVIII w.

Duchowny katolicki pełniący swoje obowiązki przy małym kościele lub przy boku jakiejś osoby (np. króla albo biskupa); capellanus JanStat, Cn [capellanus, capelanus, cappellanus Łac śr] (13) : WyprKr 115 [2 r.], 123v; Iáko raz miał kfiádz Bifkup KuiáwŃki ZebrzydowŃki Kápellaná/ ziadłego kfiędzâ/ ktoremu był wrzod nieczo nádkáził gęby/ iż była opárzyŃtha/ y trefiło fie/ że kfiádz Bifkup w rozmowie [...] pythał Kápellaná/ kfięże WyŃocki což wam to było w vŃtá? GórnDworz Q3; Kápellan oycá iego ślepy ná oczy nád onym ciálem záwołał SkarŻyw 574; KRólowa do mŃzéy chćiáłá/ ále Kápellaná Domá nienáleżiono/ bo pilnował dzbaná. KochFr 49, 49 [2 r.]; á trzeći [rok] prawdziwą niemocą mogâ y máiâ przewléc okróm miánowánia Kápellaná. SarnStat 769, 769, 770.

W połączeniu szeregowym (1): Ku tym należą też Wikáryiowie/ AltáryŃthowie/ Kápellanowie/ MenfyonáryŃthowie/ GracyáliŃtowie/ RequiemiŃthowie/ etc. KrowObr 36v.

ZZa